

Orgaan van de Bond van
Hervormde Mannenverenigingen op Gereformeerde Grondslag

de *hervormde* vaan

75^e jaargang · nr 1 · januari 2015

pagina 3

Meditatie:
Voorttrekken

pagina 7

Bijbelstudie N.T.:
**De prediking van
de verzoening**

pagina 12

In the picture:
**Boeken
der leken**

1e voorzitter: Ds. W. Westland
Oranjestraat 106, 2983 HV Ridderkerk
T 0180 412477 • dswwestland@hotmail.com

2e voorzitter: Ds. J.P. Nap
Dorpsstraat 180, 6741 AR Lunteren
T 0318 483717 • dsjpnep@hetnet.nl

1e secretaris: Ds. J. van Dijk
Callunalaan 12, 6721 HA Bennekom
T 0318 304955 • ds.j.vandijk@hetnet.nl

2e secretaris: Dhr. C.D. Groenendijk
Koolmees 35, 2986 VB Ridderkerk
T 0180 423817 • c.d.groenendijk@hetnet.nl

1e penningmeester: Dhr. C. Oosterom
Jan van Aemstelstraat 7, 3411 XK Lopik
T 0348 551496 • c.oosterom@planet.nl

2e penningmeester:
Dhr. J. van Capelleveen
Valleistraat 60, 3901 RT Veenendaal
T 0318 516930 • jvancapelleveen@solcon.nl

Lid: Ds. E. de Mots (commissie 25+)
Joh. Willem Frisostraat 38, 7462 GX Rijssen
T 0548 519549 • e.de.mots@solcon.nl

Lid: Ds. J.H. Lammers (Themadagen)
Pelikaan 34, 2986 TB Ridderkerk
T 0180 424636 • j.h.lammers@hetnet.nl

Lid: Ds. A.D. Goijert (Redactie-adres)
Tijgervlinder 44, 3863 GP Nijkerk
T 033 8446241 • a.goijert3@upcmail.nl

Overlijdensberichten:
J. Bout & Zn., Postbus 3, 1270 AA Huizen
E info@boutdruk.nl (o.v.v. Herv. Vaan)

Mutaties: Schriftelijk melden aan het Bondsbureau
Bestuurswijz. moeten naar de 1e secretaris

Adres administratie:
Hervormd Bondsbureau, Beatrixstraat 20a,
3862 DB Nijkerk • T 033 - 2456699
E bonds-bureau@filtnet.nl • Bankrek.nr. 3778.71559
t.n.v. Herv. Mannenbond op G.G. te Nijkerk

*Voor al onze activiteiten zie onze agenda op
www.hervormdemannenbond.nl*

inzenden kopij februari-nummer

De kopij voor het november-nummer moet vóór
20 januari bij de drukker (info@boutdruk.nl)
aanwezig zijn.

inhoud

Meditatie	3
Bijbelstudie o.t.	4
Bijbelstudie n.t.	7
Van de voorzitter	11
In the picture	12
Organisatienieuws	15
Overlijdensbericht	15
Brief Koninklijk huis	16

Voorttrekken

“Spreek tot de Israëlieten en zeg dat zij opbreken (voorttrekken)”
(Exodus 14 : 15b)

Wanneer wij dit lezen is het jaar 2015 al weer enkele weken oud. Wij schrijven het jaartal al weer goed. Er kan al veel gebeurd zijn. Mensen kunnen ons al zijn ontvallen. Familieleden, vrienden, broeders van onze mannenvereniging. Wij vliegen weer heen. Waarheen? Waarheen pelgrims, waarheen gaat u? De toekomst is ons verborgen, als de Heere ons maar leidt, dan is het goed en komt het tenslotte goed. Eind goed al goed. Leerzaam in ons leven te letten op Gods verbondsvolk Israel. Eindelijk liet farao het volk uit Egypte weg gaan. Maar Israel volgde een vreemde route. Ze maakten een omweg. Niet langs de kust reisden ze, maar door de barre woestijn. Verdwalen konden ze er echter niet. God wees hen de weg. Dag en nacht. God verhardde het hart van farao en de Egyptenaren, zie vers 4, 8 en 17. De plagen waren al weer vergeten. Ze misten hun goedkope arbeidskrachten en zetten de achtervolging in. Met 600 strijdagens, de tanks van toen, achter 600.000 mensen aan. Een ongelijke strijd. Ze haalden hen gemakkelijk in. De Israëlieten kregen er erg in. Dat moest wel fataal aflopen: de Egyptenaars achter, de bergen opzij en de Schelfzee voor. “Toen werden de Israëlieten zeer bevreesd en riepen tot de HEERE” (vers 10). Soms leert nood bidden, soms maar tijdelijk en soms vloeken. Het zit bij Israel ook niet zo diep, want tegelijk mopperen ze tegen Mozes. Mensen zoeken altijd een zondebok.

Later was dat Jezus. Mozes zag wat het volk niet zag: verlossing. Vandaag nog, zei hij. De Egyptenaars gaan er aan. God zal voor jullie strijden. De God van Jacob zal ons helpen. Wat een geloofstaal van Mozes in vers 13-14. Geschonken geloof. Wees maar stil, maar sta niet stil. Opbreken! Voorttrekken! In de richting van de zee. Dan kun je toch niet verder? Dan verdrink je massaal. Dat denken wij soms ook wel: “Ik kan niet verder. God vraagt nu het onmogelijke van mij, dat kan toch niet”. God doet het onmogelijke. Is Hij geen God van wonderen, Hij alleen? Als Hij Israel het bevel geeft, dan geeft Hij de kracht er bij en het geloof er bij. Alles wat ze nodig hebben. Ook het water gehoorzaamt Hem. Zoals bij Jezus in de storm. Vandaag zegt Hij ook tegen ons: verder gaan! In Mijn wegen wandelen. Gods wegen, gelegenheden, tijden, middelen zijn de beste. Ze zijn beproefd. Al eeuwenlang. Eerst luisteren we naar Zijn stem. Hij spreekt. In Zijn Woord. In de prediking. Door Zijn Geest. Dan gehoorzamen wij Hem. Doen wat Hij van ons vraagt. Bij geloof hoort gehoorzaamheid.. Niet te veel naar mensen luisteren en al helemaal niet naar satan. Niet te veel letten op de omstandigheden. Voorttrekken. Steeds weer opbreken en verder gaan. Achter Hem aan. Zijn voetstappen drukken. Onze treden in Zijn spoor. Hij is onze Gids. Op heel ons levenspad. “Ga stap voor

stap mij voor. Dan ben ik gerust en veilig volg ik Uw spoor". Desnoods door water, door vuur, door de woestijn. Daar leren wij God het meest kennen. Niet de Heere vooruitlopen. Niet Hem onze weg voorschrijven. Niet de Heere voor ons, soms zondige, karretje spannen.

Er kwam verlossing voor Israël, maar niet door Israël. Wij moeten verlost worden. Net als Israël. Soms van moeite en problemen. Niet altijd. Mozes had het wel geleerd: "Het

meeste is moeite en verdriet" (Psalm 90). Toch zal de Heere uitkomst geven. Zelfs bij het naderen van de dood. Hij baant zelfs een pad door de kolkende zee." Alsof er een vloot van transportschepen klaar lag" (Henry).

We moeten ook verlost worden uit de diepste nood. Van onze zonde en schuld. Daarvoor kwam de Verlosser. Over Jezus gingen alle golven heen van de toorn van God. Zie op Hem! Altijd weer en steeds meer.

Ds. D. Jongeneel

bijbelstudie o.t.

4

De vrijwillige bijdrage

Numeri 7

De kerkrentmeesters moeten er werk van maken. Anders komt het waarschijnlijk niet goed. Voor de jaarlijkse vrijwillige bijdrage of actie Kerkbalans moeten enveloppen bezorgd worden. Een tweede ronde is soms nodig om alle toezeggingen en geldbedragen weer op te halen. En in de loop van het jaar komen in de kerkbladen de herinneringen te staan. Of iedereen er aan wil denken de toegezegde bijdrage over te maken. Wat gaat het in Numeri 7 dan anders!

Het geschenk

We gaan even een maand terug in de tijd. Numeri 1-6 moeten we volgens 1:1 plaatsen in de tweede maand van het tweede jaar na de uittocht uit Egypte. De gebeurtenissen van Numeri 7 vinden plaats rond de ingebruikneming van de tabernakel. Dat is in de eerste maand van dat tweede jaar na de uittocht uit Egypte (Ex. 40:17). Maar we hebben de eerste

zes hoofdstukken van Numeri wel nodig om het zevende hoofdstuk goed te kunnen volgen. Want veel van wat hier beschreven wordt, heeft te maken het voorgaande.

Op een dag staan ze daar. Bij de tabernakel. De twaalf familiehoofden van Israël. Ze verschijnen voor het aangezicht van de Heere. Dat staat zo mooi in vers 3. Deze oversten

van het volk treden voor Gods aangezicht. Ze zijn er niet op uit om door de mensen gezien te worden. Ze willen iets voor de Heere doen. Ze staan daar met zes wagens. En met twaalf runderen. Per twee personen één wagen en per persoon één trekdier. Die wagens en die runderen willen ze de Heere aanbieden.

Het lijkt er op dat Mozes, als dienaar van de Heere, niet direct raad weet met dat aanbod. Het is in ieder geval duidelijk dat hij er niet op gerekend heeft. Het betreft echt een vrijwillig gebaar van de stammen. Een vrijwillige bijdrage aan de dienst van de Heere. En de Heere weet er raad mee. Hij geeft Mozes de opdracht om dit geschenk te aanvaarden. Laat deze wagens en deze runderen gebruikt worden door de Leviëten, in de heilige dienst! En Mozes doet het. De Gersonieten krijgen twee wagens en vier runderen. En de Merariëten krijgen de overige vier wagens en acht runderen ter beschikking.

Wij kennen de onderverdeling van de Leviëten nog uit de hoofdstukken 3-4. De Gersonieten moeten de gordijnen en de kleden van de tabernakel vervoeren. De Merariëten de planken en de balken; begrijpelijk dat zij meer wagens nodig hebben. De Kathariëten krijgen niets. Zij dragen de heilige voorwerpen. En dat moet op de schouders. Vergelijk dat maar met een begrafenissen, waar de dragers de kist met het ontzielde lichaam op hun schouders naar het graf dragen. Een goed gebruik, dat alles te maken heeft met tere voorzichtigheid en liefdevolle achting.

Daarnaast brengen de leiders van het volk nog andere offers. Om de beurt. Dag na dag. Twaalf dagen lang dus. En dat ter inwijding van het altaar. Per persoon wordt het beschre-

ven. In de volgorde, zoals wij in Numeri 2 reeds zijn tegengekomen. Twaalf maal lezen we vrijwel letterlijk hetzelfde. Iets van de Oosterse omslachtigheid horen we er in. We horen echter ook, dat iedereen evenveel geeft. Hier is geen onderscheid. Niemand kan zich beroemen op zijn eigen grote vrijgevigheid. Het wordt hier geen wedstrijd. Zo van: 'wie geeft het meeste?' Nee, ze geven allemaal evenveel. Hier is iedereen gelijk. En stuk voor stuk, stam voor stam, worden er kostbare gaven geschonken. Gods dienst wordt bepaald niet afgescheept met het minste en het goedkoopste. Integendeel!

De betekenis

Uit dit alles blijkt, hoezeer de dienst van de priesters en de Leviëten door het volk gedragen wordt. Deze vrijwillige bijdragen maken duidelijk, dat de stammen van Israël de eredienst van grote waarde achten. Zij ondersteunen de Leviëten bij hun werkzaamheden en maken de uitvoering van hun taken mogelijk. En hun vrijgevigheid vertelt ons hoeveel de aanwezigheid van de Heere hun waard is. Wat getuigt hun spontane geefgedrag van dankbaarheid voor en betrokkenheid op de dienst van de Heere!

Hun vrijwillige bijdragen worden ook daadwerkelijk in de dienst van de Heere gebruikt. Het gaat niet om eigen naam en faam en pronkzucht van mensen. Dat lijkt me toch wel anders dan de gebrandschilderde ramen die je her en der in kerkgebouwen kunt aantreffen, met het beeld van de vermogende geldschietter erin verwerkt. Of die hoge kerkbanken, getooid met het adellijke wapen. Of die orgels, met op de balustrade in gotische letter de naam de gulle gever. Het zijn ondertussen vaak voorwerpen van historische waarde. Maar hoe

kostbaar ze ook zijn, is het iets om trots op te zijn? Blijkt er niet uit, hoe wij in en rond de erediensten maar al te graag met eigen veren pronken? Wat brengen wij toch altijd graag onszelf in.

De oversten van Israël geven hun gaven bij de ingebruikneming van de tabernakel en ter inwijding van het altaar. Dit hoofdstuk maakt ons daarmee opnieuw duidelijk hoe het altaar het middelpunt van de oudtestamentische godsdienst vormt. In de offerdienst klopt het hart van de eredienst.

De Heere waardeert deze vrijwillige bijdrage. Hij heeft de blijmoedige gever lief! Dat is een woord uit het Nieuwe Testament (2 Kor. 9:7). Opmerkelijk genoeg is ook daar een lang gedeelte gewijd aan ons geefgedrag. 2 Korinthe 8-9 vormt één grote oproep tot vrijgevigheid. Onze vrijwillige bijdragen behoren bepaald niet tot de bijkomstige zaken. Ze staan in het nauwste verband met het leven van het geloof. Een gemeente die leeft, geeft! Want wie weet van de onuitsprekelijke gave van God (2 Kor. 9:15), zal zelf toch zeker ook vrijgevig worden?! Opdat de dienst van de Heere voortgang zal hebben. En om Hem te eren. Ook met geld en goed.

*'Neem mijn zilver en mijn goud,
dat ik daarvan niets weerhoud...'*

Gespreksvragen

1. In vers 3 gaat het over offers brengen voor Gods aangezicht. Noemt u eens een paar psalmen waar op vergelijkbare wijze over het brengen van vrijwillige offers gesproken wordt. Hoe kunnen wij in onze dagen de Heere een offer brengen?
2. Herkent u het gevaar, dat we in ons geven niet zozeer door God maar vooral door de mensen gezien willen worden? Dat we toch vooral maar willen laten zien hoe goedgeefs we zijn? Hoe kunnen we dat gevaar tegen gaan?
3. En is er ook niet het gevaar, dat wij met ons geven denken onszelf aangenaam bij God te maken en stilletjes hopen daarmee de hemel te verdienen? Waaruit blijkt, dat dat in Numeri 7 echt niet aan de orde is?
4. Wij geloven dat het volmaakte offer is gebracht door de Heere Jezus Christus. Wat is Zijn offer u waard? Hoe laat u dat blijken?
5. In het kerkelijk leven zien we, hoe er verschillend gegeven wordt. Het is duidelijk, dat het kerkelijk werk financieel meer gedragen wordt door oudere dan door jongere gemeenteleden. Hoe zou dat te verklaren zijn? Geeft het te denken? Moeten we er iets aan proberen te doen?
6. Wij ontvangen liever dan we geven. En vandaag de dag komen we er openlijk voor uit, dat we liever allereerst wat voor onszelf uitgeven dan dat we iets weggeven voor de Heere en Zijn dienst. Materialisme en consumentisme bepalen onze cultuur, tot in de kerk toe. Hoe kan dat heilloos egoïsme doorbroken worden?
7. Het gaat over heel stoffelijke zaken in Numeri 7. Enhet lijkt heel plat om het op de mannenvereniging een hele avond over ons geefgedrag te hebben. Maar dit hoofdstuk heeft ondertussen wel degelijk met het geestelijk leven te maken. Net als 2 Korinthe 8-9. Wat is de diepe, geestelijke ondertoon van dit alles?
8. Wat heeft Numeri 7:89 ons te zeggen?

De prediking van de verzoening

2 Korinthe 5 : 11-21

Vers 11

De SV heeft de schrik des Heeren, de HSV vrees voor de Heere en de NBV ontzag. De studiebijbel legt uit: “De vreze des Heeren heeft niets te maken met angst voor het laatste oordeel. Het is ontzag, eerbied voor God, toewijding aan Hem. Vgl. Hand. 9:31.”

Waar worden verkondigers van het Evangelie door bewogen? Welke bedoelingen zitten er achter hun woorden? Paulus noemt 2 motieven op: 1e De schrik des Heeren (vs. 11) en 2e De liefde van Christus (vs. 14) De schrik des Heeren is dus de vreze des Heeren, het kinderlijke ontzag voor God. Dit vrezen is typerend voor het leven van de gelovige. Vgl. Rom. 11:20; 1 Kor. 2:3; 2 Kor. 7:15; Fil. 2:12.

Paulus gebruikt hier een woord, dat hem te binnen zal zijn geschoten, toen hij schreef in vers 10 over de rechterstoel van Christus. Wie zou daarover niet inzitten? In het ontzag voor God en deze rechterstoel ligt mede de aanleiding om er met het Evangelie op uit te trekken. Om mensen op te jagen uit hun valse gerustheid.

Paulus is in dit gedeelte nog steeds bezig zich als gezaghebbend apostel te profileren met oog op zijn opposanten in Korinthe. Hij doet in transparantie zijn werk als apostel. Zijn werk ligt open voor God en de Korinthiërs. Hij legt duidelijk verband met vers 10. Paulus is a.h.w. al voor de rechterstoel van Christus geweest en hij heeft het vonnis gehoord: vrijspraak. Nu stelt hij ook de mensen voor het oordeel, roept hen op tot bekering en probeert

hen tot geloof te brengen. Met overtuigen bedoelt Paulus: hen bewegen zich met God te laten verzoenen, vers 20.

De Heere weet dat zijn bedoelingen zuiver zijn en hij hoopt dat dit zo ook in het geweten van de Korinthiërs het geval is. Geweten is hier bewustzijn.

Vers 12

Paulus heeft geen behoefte zichzelf opnieuw aan te bevelen. “Geen zelfpropaganda” (Den Boer). Hij wil de Korinthiërs argumenten in handen geven, waaruit zijn belangeloosheid en zuiverheid zullen blijken. Daarmee kunnen zij de tegenstanders van Paulus in Korinthe het zwijgen opleggen. Ze kunnen Paulus en zichzelf verdedigen. Het Griekse woord dat vertaald is met aanleiding, oorzaak, gelegenheid of reden betekent eigenlijk een steunpunt van een expeditie, een plaats waar voorraden werden opgeslagen. Paulus heeft een hele voorraad aan argumenten voor hen.

Het punt van conflict met zijn opposanten is de reden waarom men zich kon beroemen, vgl. 2 Kor. 11:12. Zijn tegenstanders beroemden zich op de buitenkant, zonder interesse voor het hart, de werkelijkheid. Zie 1 Sam. 16:7.

Vers 13

We lezen hier een tegenstelling: buiten onszelf en bij ons verstand. Een van de uiterlijke kenmerken van de tegenstanders van Paulus, waar ze trots op zijn, is hun extase. Zie 2 Kor. 12:1-7. Daar kon Paulus niet tegen op. Toch

is Paulus ook wel eens in extase, maar dat is een zaak tussen God en hem. Dat is privé, in stilte en komt niet voor de verkondiging in aanmerking. Daar verheerlijkt hij God mee. De gemeente wordt gebouwd door Paulus'nuchtere en sobere manier van preken en handelen, vgl. 1 Kor. 14:17-18. Nuchter is bezonnen."Omdat Paulus Christus wil behagen, vers 9, is het zijn algemene prioriteit anderen te overtuigen, vers 11, en hen niet te dwingen buitenissige ervaringen te zoeken"(Studiebijbel).

Vers 14

Hier geeft Paulus een reden op waarom hij zijn ervaringen van extase alleen voor zichzelf en God houdt, zodat hij niet, zoals anderen, zich beroemt op zichzelf. De liefde van Christus dringt hem, zie Titus 2:11-14. Dat is zijn motivatie, de zelfopofferende liefde van Christus voor anderen. Naast de schrik des Heeren de liefde van Christus. Die liefde wordt vooral gezien in Zijn dood voor anderen. Eén voor allen is: alle mensen hebben de dood verdiend. Door de dood van Christus is de dood als straf op de zonde betaald voor allen die in Hem geloven. Zie Rom. 5:6-8; 1 Kor. 15:3; Gal. 3:13; 1 Thess. 5:10. Hij is in hun plaats gaan staan.

Vers 15

Een gevolg van de dood van Christus is dat de macht van de zonde in iemands leven verbroken is voor ieder die in Hem gelooft. Daarom bevrijdt het kruis van Christus de gelovige om een nieuw leven te kunnen leiden. Paulus is daar zelf ook een goed voorbeeld van. Zij leven niet meer voor zichzelf, maar voor Hem. Vgl. Rom. 14:7. Op deze wijze openbaart zich het nieuwe leven, waar de liefde van God door de Heilige Geest in de harten is uitgestort.

Hun leven is niet meer gericht op zelfhandhaving, maar op zelfverloochening.

Een voor allen. Maar om de vruchten daarvan te genieten, is het nodig, dat we persoonlijk de toevlucht tot Christus leren nemen. "Wil ik gered worden, dan moet ik in de reddingsboot van Zijn Zaligmakerswerk terechtkomen.

Dat is een zaak van bekering en geloof. Hij nam ons mee naar het vloekhout en mee uit het graf in Zijn opstanding het nieuwe leven binnen"(Den Boer).

Vers 16

Zo, dientengevolge. Paulus zegt dat hij en hij hoopt ook de Korinthiers, niemand meer beoordeelt naar het vlees. Afgaat op de buitenkant. Oordeelt naar wereldse maatstaven. Vgl. Joh. 8:15. In het verleden heeft Paulus zelf Christus totaal verkeerd ingeschat. Hij zag Christus als een valse messias en Zijn lijden en dood als een vloek van God. Hij is er na zijn bekering helemaal van teruggekomen. Laat men dan Paulus ook niet verkeerd beoordelen. Wie de gekruisigde Christus erkent, erkent ook Zijn volgelingen. We moeten hen niet beoordelen naar hun uiterlijk, positie, status, ras of huidskleur. We zien de naaste met andere ogen.

Vers 17

Laat men beseffen dat een gelovige in Christus een nieuwe schepping is. De nadruk ligt op nieuw. Er is iets aangebroken dat kwalitatief beter is dan het voorafgaande. De oude dingen zijn voorbij. Er zijn nu betere maatstaven op grond waarvan men anderen inschat. De tegenstanders van Paulus kijken nog alleen naar de buitenkant. Zij houden er geen rekening mee dat gelovige mensen deel uitmaken van een nieuwe schepping. Zij die een geloofsband met Christus hebben, beoordelen

elkaar niet meer naar aardse maatstaven, aan-gezien zij deel geworden zijn van een nieuwe schepping. Zij hebben deel aan persoonlijke herschepping door God.

Ook hier betekent het: in Christus zijn, zowel het begrepen zijn in Zijn dood als het deel-hebben aan Christus door geloof en bekering. Zie ook 1 Kor. 15:48; Gal. 6:14vv; Efe. 2:10 en 4:24; Kol. 3:10.

In het geloof mag het oude worden genegeerd en als afgedaan worden beschouwd. In het geloof hebben we bij voorbaat wat we straks in volkomenheid zullen genieten.

Vers 18

Alles is uit God. Al het voorafgaande. Daar komt het vandaan. Hij nam het initiatief tot de verzoening. Hoewel Hij de beledigde partij is. Verzoening met God, van God uit. Tegelijk is Hij ook doelwit van de verzoening. Het is verzoening met Hem. Er was zoveel goed te maken met Hem. Op welke wijze heeft God verzoening tot stand gebracht? Door welk middel? Door de zending van Zijn enigge-boren Zoon. Hij gaf vrijwillig Zijn leven tot een losprijs voor velen. Hoe we dat allemaal weten? Door de bediening, de prediking, van de verzoening. Wij worden er van op de hoogte gebracht. Paulus en alle dienaren van het Woord zijn de boodschappenjongens van God. Hoe zullen mensen geloven in de verzoening met God als het hen niet gepre-dikt wordt? Paulus mag een werktuig zijn van Gods verzoenend handelen.

“Verzoening is in vers 18-21 het kernwoord, het komt vijfmaal voor. Het is typisch voor Paulus. Verzoenen en verzoening zijn ont-leend aan de diplomatieke sfeer en geven aan dat een voorheen vijandige relatie is overge-gaan in een vriendschappelijke. Verzoenen is het beslechten van een conflict in het

intermenselijke verkeer. Wanneer Paulus deze termen toepast op de verhouding tussen God en mens, wil hij daarmee niet zozeer het her-stel van een verstoorde vriendschappelijke ver-houding tussen partijen aangeven, maar een vervanging van een vijandige verhouding door de vrede tussen God en mens” (Van Spanje).

Vers 19

Wat is de boodschap van de bediening van de verzoening? God heeft in Christus de wereld met Zichzelf verzoend. Heel de kosmos, zo bedorven ze ook was door de zonde, is daardoor in een andere relatie met God gesteld. Wereld is hier mensenwereld. Door het gebruik van het woord wereld wil Paulus kennelijk aangeven dat de verzoening universele reikwijdte heeft. Alle mensen zijn er bij betrokken. Vgl. Rom. 11:15 en 1 Tim. 2:4-6. Echter, ook al is de verzoeningsdaad van Christus voldoende voor alle mensen, dit wil nog niet zeggen dat deze verzoeningsdaad ook bij alle mensen het beoogde effect heeft: vrede tussen God en de zondaar. Paulus leert geen algemene verzoening, alsof alle men-sen uiteindelijk verzoend zouden worden en komen te liggen in de doorboorde handen van Christus. De schulddelging door Christus verwerkelijkt zich in de vergeving van de zon-den. Zie Rom. 5:15-17, Gal. 6:1. De overtredingen worden aan hen die in Hem geloven niet meer toegerekend. God presenteert hen geen rekening meer die door Christus is be-taald. Alles is Hem betaald gezet. Hoe bestaat het? Dat wonder van de verzoening met God mag Paulus prediken aan een ieder die het maar horen wil. Het evangeliewoord moet wel worden beantwoord.

Vers 20

Paulus is een gezant van de Christus. Hij

vertegenwoordigt Hem. En ook God. God en Christus zijn een. Zoals een ambassadeur zijn werk doet. Een gemeente van Christus is Gods ambassade in deze wereld. Een gezant heeft wat te vertellen, maar deze bidt. Hij smeekt: laat u toch met God verzoenen! Letterlijk: wees met God verzoend. Geef nu eindelijk eens uw tegenstand op. Geef u nu eindelijk eens gewonnen. Houdt u niet langer groot voor God. Ga nu eens door de knieën. “Erkent de nieuw geschapen situatie en voegt u daarnaar” (Kanttek. NV 1951). Ook zij die reeds geloven in Korinthe en overal moeten dagelijks de toevlucht nemen tot het verzoeningsbloed van Christus en er uit leven.

Vers 21

Een vraag in een catechisatieboekje is: deed Jezus zonde en had Jezus zonde? Hij heeft de zonde niet gekend. Vgl Joh 7:18 en 8:46; Hand 3:14; Heb 4:15 en 7:26. Niemand kon Hem overtuigen van zonde. Hij was de enig Zondeloze. Hij zondigde niet met Zijn gedachten, met Zijn woorden en werken. Helemaal gehoorzaam aan Zijn Vader. Hij is in alle verzoeken staande gebleven. Zo alleen kon Hij onze Middelaar zijn. Wel maakte God Zijn Zoon tot zonde. Tijdens Zijn kruisiging. Onze (voor ons!) zonde werd Hem toegerekend. Zijn zonde kwam niet van binnenuit, zoals bij ons, maar van buitenaf. Zo kwam Hij onder de toorn van God. Hij droeg de vloek over de zonde. Onze zonden werden de Zijne. Andersom werd Zijn gerechtigheid de onze (opdat wij!). Ook door toerekening. God ziet ons in Christus aan. Er vindt dus zo iets als een ruil plaats: Jezus neemt onze zonden op Zich, wij krijgen Zijn rechtvaardigheid er voor in de plaats. Worden wij daarmee ook zondeloze mensen, net als Christus was? Nee,

wij mogen alleen weten dat God ons, om Christus' wil voor een rechtvaardige houdt. Zie wat Paulus zegt in Rom 7:14, 20 jaar na zijn bekering.

“De antithese van dit vers: Die geen zonde kende-tot zonde gemaakt, herinnert aan de offercultus waarbij het lam volmaakt moest zijn om in aanmerking te komen voor een offer. Het onbevleete lam kreeg de zonde en de dood en aan de zondige mens werd de zonde niet meer toegerekend, zodat de mens het leven kreeg” (Van Spanje).

Op de achtergrond doet Jesaja 53 mee.

Vragen:

1. Wat is bedoeld met : de schrik des Heeren? Is dit soms bang zijn voor God?
2. In de prediking van Paulus werd kennelijk ook gedreigd met het oordeel (vgl Hand 17:31). Tegelijk was zijn prediking ook vol van de liefde van Christus (vers 14) Hoe kunnen en moeten deze dingen samengaan in de prediking van vandaag?
3. Wat gebeurt er in ons leven als de liefde van Christus ons dringt?
4. Loopt Paulus met hetgeen hij schrijft, bijv in vers 19, geen gevaar om algemene verzoening te leren?
5. Wat moet een mens doen om zich met God te laten verzoenen?
6. In de HSV-Studiebijbel lezen we: “2 Kor 5:21 is een van de belangrijkste verzen in de Schrift om het doel van verzoening en rechtvaardiging te begrijpen”. Spreek over dit vers nog eens met elkaar door.

van de voorzitter

Ds. W. Westland

Op de toekomst gericht

Dat is altijd weer opvallend: in de laatste dagen van het Oude Jaar kijken we terug. Hoe is 2014 geweest? Maar zodra het Nieuwe Jaar is aangebroken, kijken we vooruit. Wat zal 2015 ons brengen? Op die vraag kunnen we zomaar geen antwoord geven. We leven immers in een tijd van verwarring. Goede en kwade berichten wisselen elkaar af. Maar God heeft heel het wereldgebeuren in handen. En Hij werkt aan op het grote doel: De volle doorbraak van Zijn Koninkrijk op de dag, dat de Heere Jezus terugkomt. En elk nieuw jaar brengt ons dichterbij die grote dag.

Daarom kan een christen toch vooruit zien. Bij alle vraagtekens die er zijn, zetten we toch een groot uitroepteken: Hij komt!

Daar mogen en moeten we ons op voorbereiden. De Bijbelstudie op onze mannenverenigingen wil daaraan dienstbaar zijn. Ik wens u, mede namens de andere bestuursleden, Gods zegen toe in 2015. Voor u en jou persoonlijk, en ook voor de gemeente en voor de mannenvereniging.

Laat het oog op Christus gericht zijn. Want in het geloof mogen we weten: „Zijn komst is het, die mijn heil volmaakt!”

Bestuursverkiezing

Elk jaar op de Huishoudelijke Vergadering is een deel van het bestuur aftredend. Dit keer zijn het ds. J.P. Nap, dhr. C. Oosterom en dhr. C.D. Groenendijk.

We zijn dankbaar, dat ze zich alle drie weer herkiesbaar hebben gesteld. Fijn, dat ze bereid zijn om zich voor een nieuwe periode van drie jaar zich in te zetten voor het werk van onze Mannenbond.

Onze Statuten geven aan, dat er ook bij herverkiezing een dubbeltal gesteld moet worden. Daarom stellen wij de volgende dubbeltallen aan u voor:

- 1) Ds. J.P. Nap, herkiesbaar -
Ds. J. Molenaar te Hoevelaken
- 2) Dhr. C. Oosterom, herkiesbaar -
Dhr. G. van Steenbeek te Ede
- 3) Dhr. C.D. Groenendijk, herkiesbaar -
Dhr. J.G. de Wilde te Bolnes.

Bij deze namen hebben we gelet op de betrokkenheid bij het werk van onze Mannenbond.

Volgens art. 11 lid 3 van onze Statuten heeft elke aangesloten vereniging het recht om aan deze dubbeltallen namen toe te voegen. Dit dient schriftelijk te gebeuren, uiterlijk 2 maanden voor de Huishoudelijke Vergadering, die op D.V. zaterdag 11 april 2015 wordt gehouden.

De voorgedragen namen moeten lid zijn van een aangesloten vereniging, en vooraf schriftelijk verklaren dat zij met de kandidaatstelling akkoord gaan.

Tenslotte

Een hartelijke groet aan u allen, mede namens de andere bestuursleden.

Ds. P. Molenaar

in the picture

Boeken der leken

Onze Heidelbergse Catechismus spreekt n.a.v. het tweede gebod over het misbruik van de boeken der leken: beelden van Christus, Maria en veel andere heiligen, die in de roomse kerk staan en die wel niet aanbeden worden, maar wel aangeroepen worden. In de Middeleeuwen waren veel mensen analfabeet. Daarom moesten de beelden de Schrift vervangen. Je zou zelfs vanuit onze cultuur kunnen stellen, dat het toch wel wat begrijpelijk was, dat men bepaalde zaken uitbeelde. Datzelfde zie je ook in de Oosters-Orthodoxe kerk, waar de iconen een grote plaats innemen. Toch heeft de Reformatie zich verzet tegen beelden in de kerk. In de kerkgebouwen hadden de beelden een zeer belangrijke plaats gekregen in plaats van het Woord Gods. Zo heeft er een ontwikkeling in de Middeleeuwen plaatsgevonden. Dat in tegenstelling tot de eerste christengemeente, waar het Woord Gods alleen normatief was. Allerlei legendevorming was er rondom het leven van Jezus en van andere bijbelheiligen. Zo werden de heiligen ook vereerd door hen aan te roepen. Er was allerlei beeldvorming van Jezus' lijdensgang. Rondom Kerst werden er veel voorstellingen gemaakt van de geboorte van Christus in de kerk. De Bijbelse geschiedenis werd beeldend vertolkt. Zo was er in de Middeleeuwen een toename van mysteriespelen en van lekespelen van Bijbelse voorstellingen, om het volk geestelijke waarden, vaak wat moraliserend, bij te brengen. De boeken der leken heeft de Heidelbergse Catechismus in zondag 35 met de bekende woorden afgewezen: "Neen, wij moeten niet wijzer zijn dan

God, Die zijn christenen niet door stomme beelden, maar door de levende verkondiging van Zijn Woord wil onderhouden".

Geen theater van de Bijbelse boodschap

Die belijdenis van de catechismus is duidelijk verwoord door de reformatoren. Calvijn had zeker oog voor de goede gaven van kunst, maar hij wilde wel soberheid in en rondom de eredienst. De Schrift heeft het laatste woord ten aanzien van de inrichting van de eredienst. Daarbij sloot Calvijn aan bij de kerkvaders, die toneel afwezen, omdat er vaak zoveel zedeloze voorstellingen waren. Zo waren ze ook tegen de verbeelding van de Bijbelse boodschap. Bijzondere kunstuitingen zijn niet nodig voor de eredienst. 'Gods volk kan Hem aanbidden in de natuur, in grotten, gevangenissen of thuis. Mensen hebben geen geschoolde stemmen nodig om Hem te prijzen, dichterlijk gevormde zinnen om tot Hem te bidden of verfijnde kunstzinnige gaven om hun God en Koning iets van waarde aan te bieden'. Calvijn heeft dus krachtig de beelden als 'boeken der leken' afgewezen. Daarvoor voerde hij vooral Psalm 115 aan. In de Institutie, boek 1 hoofdstuk 11 en 12 geeft hij duidelijke argumenten. God is te heilig en te groot dan dat wij, mensen, Hem enigszins zouden kunnen uitbeelden. Gebruik van beelden, zo zegt hij leidt tot afgoderij. Hij noemt beeldhouwen en schilderen wel gaven van God, maar niet om de religie te onderhouden. Calvijn verwierp kunst op zich zelf niet, maar hij wil dat we die niet zullen misbruiken tot ons verderf. God mag niet in

een zichtbare gestalte uitgebeeld worden. Calvin stond in Geneve, de stad ,waar hij zoveel mocht betekenen. Voor Geneve adviseerde hij wel de Raad van Geneve voorzichtig positief het toneel, wegens de zwakke geestelijke en zedelijke draagkracht van het volk in Geneve, dat een geweldige hang naar theater had, als het dan maar niet ‘contra Deum’, ‘tegen de wil van God’ was.

Liturgische beweging in de 20e eeuw

Opvallend is dat in de 20e eeuw binnen het vrijzinnig Protestantisme lekespelen weer een plaats kregen, om de Bijbelse boodschap uit te beelden en zo over te brengen op de gemeenschap. Lekespelen en beelden als boeken der leken maakten in de Middeleeuwen een zekere opgang, naarmate het geloofsleven meer verschaalde in de kerk. Dat geldt ook nu van nieuwe toneelachtige voorstellingen, die eigenlijk de lekespelen en mysteriespelen in de liturgie in een nieuw gewaad weer nieuw leven inblazen. Zo gebeurde dat bij de opkomst van de Liturgische Beweging in de vorige eeuw, waarin dr. G de Leeuw een leidende rol speelde. De bekende dr. O. Noordmans, was de tegenpool van dr. de Leeuw en heeft zich tegen verroomsing van de liturgie verzet. Hij stelde op grond van Romeinen 12:1, waar gesproken wordt over de ‘redelijke godsdienst’, wat je ook kunt vertalen door ‘woorddienst’, dat de eredienst een sobere dienst is. Al was Noordmans zeker breder in liederenkeuze dan de Hervormd-Gereformeerden, hij legde alle nadruk op soberheid op grond van het Woord.

Nieuwe vormen van uitbeelding van de Bijbelse boodschap

We leven nu in een beeldcultuur. Alle nadruk wordt gelegd op het visuele element. Daarom zijn er legio speelfilms. Er zijn heel wat speel-

films, die de Bijbel verfilmen. Daarnaast is er een opgang van musicals, waarin de Bijbel in theatervorm wordt opgevoerd. De moderne liturgie kent ook sketches in de eredienst om de boodschap dicht bij de mensen te brengen. Speelfilms worden gebruikt voor evangelisatiedoeleinden in bepaalde gremia van de kerk. De boodschap van de Bijbel wordt dan uitgebeeld met rollenspel en met veel muziekvormen, soms zelfs met dans. Ook wordt een rol aan de uitbeelding van Jezus toegedacht. Hoe moeten we hierover denken?, zo werd mij gevraagd. Daarom heb ik eerst een grove lijn getrokken vanuit de Oude Kerk naar de Reformatie.

Evangelisatiemiddel?

Bij de verbeelding van de Bijbelse boodschap is de uitleg van het tweede gebod van zondag 35 nog actueel. We menen dat we geen spelelementen mogen toestaan om de Bijbelse boodschap visueel te maken. Daarom is b.v. het grote spektakel van The Passion, waarin het lijden van Christus publiekelijk wordt opgevoerd, dat de laatste jaren georganiseerd wordt op Goede Vrijdag als Evangelisatiemiddel walgelijk en verwerpelijk. Als we nu in het onderwijs de Bijbelse boodschap voor kinderen gaan uitbeelden door verkleedpartijen , waarin ieder zijn rol speelt, lijkt me dat een zonde is tegen het tweede gebod. We zetten onze kinderen op een verkeerd spoor. Aan de heiligheid van de Bijbelse geschiedenis wordt afbreuk gedaan. Kinderen te verkleeden als herdertjes in de Kersttijd, wordt al heel snel verbonden met de viering van Sinterklaas of de Kerstman. Deze voorstellingen moeten we grondig afwijzen, omdat de Bijbelse boodschap meestal dan verminkt wordt en verlaagd tot een sprookje. Zouden we nu buitenkerkelijken daardoor bij de Bijbel betrekken? De

belangstelling ervoor is vaak even heel groot, maar wanneer het nieuwtje eraf is, worden de kerken weer leger. Het lijkt me ook niet eerlijk dit als Evangelisatiemiddel te benoemen. Het is vaak een trekpleister voor mensen uit eigen gemeenten, die wat anders willen, dan een saaie preek met psalmen. Buitenkerkelijken worden over het algemeen er niet sterk door getrokken. Vergeten wordt, dat de Heere niet door spel een verbinding wil leggen met mensen, maar door de levende verkondiging van Zijn Woord. Die boodschap is lerend, eenvoudig, liefdevol, sober, ontdekkend, vertroostend en bestraffend. Ieder die de boodschap mag brengen, moet weten dat deze heilige boodschap gebracht wordt voor het Aangezicht van Christus. Wie iets van de heiligheid van God beseft, weet ook van de schrik des HEEREN en aan de andere kant de liefde van Christus, die hem dringt, om mensen te bewegen tot het geloof (2 Korinthe 5).

Musicals

Er zijn verschillende vormen van musicals. We hebben musicals, die Bijbelse waarden willen uitbeelden in verschillende vormen van muziek. We denken dat we grenzen overschrijden, wanneer we de Bijbelse boodschap dramatiseren. Dramatiseren van Bijbelse verhalen doet tekort aan de inhoud van de Bijbel en ook aan de heiligheid ervan. Hoe eigentijds de muziek ook klinkt, we vergeten het doel van de Evangelieverkondiging. De boodschap van de Bijbel wil niet overgebracht worden door stomme beelden, maar ook niet door stomme rollen van spelers die in een musical een rol vervullen. Musicals doen het vaak goed, als er veel dramatiek wordt opgevoerd. Het is vaak meer een boodschap van "Het verhaal gaat", maar we missen de levende verkondiging. Bezoekers vertellen, dat ze geraakt zijn, zo lees

je daarna, maar het is een uiting van de emotiecultuur, als mensen door lichteffecten en rollenspelen worden geraakt. Ontdekken we de Heilige Geest in dit spektakel, Die mensen werkelijk bekeert en doet roemen om alleen maar te weten van het kruis van Christus, waardoor ik gekruisigd en gestorven ben? Is de beleving van de musicals Bijbels authentiek? Hoe kun je een rol van Bijbelheiligen spelen en zelfs Jezus naspelen? Kom je niet met deze rol in een gewetensconflict om de heiligste dingen spelend uit te beelden? Het geloof is toch uit het gehoor en het gehoor uit het Woord Gods! Het is niet de weg van de Heilige Geest om door middel van spannende en speelse voorstellingen het geloof te werken. Bij een musical gaat het vaak om succes. Daarin komt toch hoogmoed openbaar? De Heilige Geest woont bij de nederigen en die voor Zijn Woord beven.

Geen wonder is het daarom dat deze moderne muziekvormen vervreemdend werken met het oog op de eredienst op zondag. De kerkdienst wordt een vreemd element in zo'n cultuur. Helaas ontbreekt vaak in deze gedachtegang de theologie van het kruis, de theologie van zonde en genade. De echte christelijke cultuur ontspruit aan en krijgt gestalte bij het kruis van Christus. Zo worden we bescheiden en sober maar wel diep overtuigd van de waarheid van het Evangelie, dat Jezus Christus mijn Zaligmaker is, zonder theater en verkleedpartijen achter de coulissen van ons kerkelijke toneel. Het Woord Gods kwam tot ons niet door toneelvormen om wat aan te passen aan het levensgevoel van onze cultuur en onze heidense voorouders, maar eenvoudig door de verkondiging van het Woord aan ouderen en jongeren. Die sobere een eenvoudige lijn houden we maar liever vast.

organisatienieuws

Wijzigingen adresboekje 2011

De volgende wijzigingen doorvoeren:

- 1) de MV "Elim" te Werkendam (blz 7) heeft een nieuwe voorzitter: dhr C. Baggerman, Reegreppel 6, 4251 DV Werkendam
- 2) de MV "de HEERE is onze Banier" te Brandwijk (blz 3) heeft een nieuwe voorzitter: dhr J. Korevaar, Damseweg 44, 2974 VB en een nieuwe penningmeester: dhr T. Korevaar, Brandwijkse dijk 10b, 2974 LB
- 3) de MV "David" te Nijkerkerveen (blz 18) heeft een nieuwe secretaris: dhr H. van de Bunt, Vanenburg 17, 3864 DJ Nijkerkerveen.
- 4) de MV "Onderzoekt de Schriften" te Moerkapelle (blz 12) heeft een nieuwe voorzitter: dhr G. Mulder, Bredeweg 32, 2752 AA Moerkapelle en een nieuwe secretaris dhr J. Blom, Akkerweg 1B, 2751 CH Moerkapelle.
- 5) de MV "Alexander" te Rotterdam-Hillegersberg (blz 21) is opgeheven. De gegevens uit het adresboekje verwijderen.
- 6) de MV "Onderzoekt de Schriften" te Ridderkerk-Slikkerveer (blz 20) heeft een nieuwe penningmeester: dhr. M. den Otter, Bizetstraat 64, 2983 BD Ridderkerk

Met vriendelijke dank voor uw medewerking,
Ds J van Dijk, secr.
e-mail: ds.j.vandijk@hetnet.nl

Al een vakantie geboekt?

Heeft u uw vakantie al geboekt? Er zijn nog plaatsen open, maar wees er snel bij!

Blader onze digitale vakantieguides eens door via www.hervormdevrouwenbond.nl/vakantieweken. Hier kunt u ook een papieren exemplaar aanvragen.

Voor onze lichamelijk gehandicapte gasten zijn er weken in Lemele, Schoonoord, Lunteren en Doorn en uiteraard zijn er ook weer 2 bootreizen gepland met het hotelschip Prins Willem Alexander.

Onze gasten met dementie en hun mantelzorger verwelkomen we graag in Bergeijk.

Informatie en aanmelden van gasten voor de weken van gasten met een lichamelijke handicap en de week voor gasten met dementie en hun mantelzorger: mevr. E.C. van Andel-van Bergeijk, tel. 0183-441774, e-mail: gasten.lg@hervormdevrouwenbond.nl.

Onze verstandelijk gehandicapte gasten kunnen van

hun vakantie genieten in Ommen, Lemele, Lunteren, Ede en Vierhouten.

N.B. er zijn al veel weken vol, dus meld u snel aan!

Voor jongeren met autisme is er een nieuwe locatie gevonden in Friesland: de Oase in Follega.

Informatie en aanmelden van gasten voor de weken van gasten met een verstandelijke handicap en voor jongeren met autisme: mevr. H. de Jong, tel. 0180-430860, e-mail: gasten.vg@hervormdevrouwenbond.nl.

Alleengaande gasten kunnen zich opgeven voor vakantieweken in Helvoirt, Doorn en Lunteren. De kerstweek zal in 2015 gehouden worden in Hotel de Bosrand in Ede.

Informatie en aanmelden voor de vakantieweken voor alleengaanden: mevr. J. Dijks-Oudshoorn, tel: 079-3413487, e-mail: gasten.al@hervormdevrouwenbond.nl.

overlijdensbericht

15

*Stil maar, wacht maar,
alles wordt nieuw.*

Met droefheid delen wij u mede dat de Heere op 31 oktober 2014 tot Zich heeft genomen ons trouw lid

DIRK BREUNIS DE KRUIF

in de leeftijd van 75 jaar.

De Heere schenke Zijn troost en nabijheid in Christus Jezus aan zijn vrouw, kinderen, kleinkinderen en familie.

Bestuur en leden
Mannenvereniging
"Bouwen en Bewaren"

Woudenberg, november 2014

DIENT VAN HET KONINKLIJK HUIS

De Weleerwaarde Heren
Dominee W. Westland, Voorzitter en
Dominee J. van Dijk, Secretaris
Hervormde Mannenbond
p/a Callunalaan 12
6721 HA BENNEKOM

NO:

14/fhn

ONDERWERP

S-GRAVENHAGE

11 november 2014

PALEIS NOORDEINDE

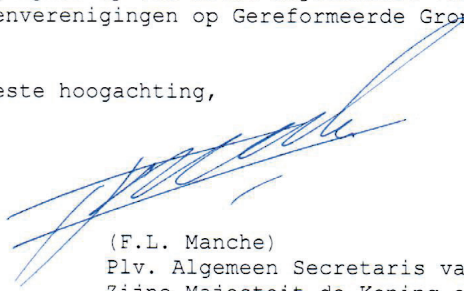
Zeer geachte Heer Westland,
Zeer geachte Heer Van Dijk,

Gaarne zeg ik U beiden dank voor Uw brief van 25 oktober jl.
aan Zijne Majesteit de Koning.

Uw aardige woorden zijn erg op prijs gesteld.

Ik hoop dat U kunt terugkijken op een mooie bijeenkomst van de
Bond van Hervormde Mannenverenigingen op Gereformeerde Grondslag
op 25 oktober jl.

Met gevoelens van de meeste hoogachting,

(F.L. Manche)
Plv. Algemeen Secretaris van
Zijne Majesteit de Koning en
Hare Majesteit de Koningin